

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers . . . . € 0.20
Jaarabonnement . . . . € 2.40
P.C.R. 000-07824.18-16

Stichter: F.L.A. FREYTAG

De gelijkenis van de zaaier

DE waarheid is het leven, de leugen is de dood, voorafgegaan door lijden en aftakeling. Leven is de functionering van ons organisme. Als deze functionering normaal is, uit het zich door welzijn en vreugde, want de mens heeft dan geen enkele pijn en voelt tevredenheid van geest. Dat is een uiterst gunstige toestand; ze is overigens onontbeerlijk opdat de mens het leven kan behouden. Het is juist omdat de mensen niet in deze toestand verkeren, dat ze in het graf neerdalen. Zij zijn onder de druk van de moeilijkheden en de pijnen die hun organisme niet oneindig kan verdragen. Daarom worden ze allemaal stilaan vernietigd door morele en lichamelijke pijnen, want die zijn allebei ongunstig voor het leven.

De Heer Jezus kwam op aarde om het lijden, de ziektes, de ellende van de mensen weg te nemen, en om hun de weg, de waarheid en het leven te tonen, zodat zij uit de dwaling, de duisternis en de vloek kunnen komen. Wij zijn erin onderricht door de kennis van het goddelijke programma. Het is dus voor ons van een kapitaal belang om de principes van de waarheid in ons op te nemen, die ons tonen dat de Almachtige van ons volmaakte kinderen van God wil maken, in staat in hun hart de hele schoonheid van de goddelijke wegen te voelen en ze te verwezenlijken, om hun bestemming te kunnen grijpen. Deze prachtige lotsbestemming is het eeuwige leven op de herstellende aarde, de verwezenlijking van de grote familie van de volkeren, de aardse goddelijke familie. Dat zijn bewonderenswaardige vooruitzichten die goed in staat zijn om ons hart geestdriftig te maken.

Om deze wonderbaarlijke toestand waar te maken, moeten we vóór alles het belangrijkste overwegen, door ons rekenschap te geven dat het leven meer waard is dan kleding, behuizing, enz. De mensen laten zich daarentegen voortdurend afleiden door onbeduidendheden die geen enkele waarde hebben. Daardoor gaan ze allemaal ten onder, namelijk naar de vernietiging van hun organisme, waaraan zij de gevoelens niet verschaffen, die er voor nodig zouden zijn om zich in leven te houden. Daarom zal de tegenspoed, waarover de apostel Johannes in de Openbaring spreekt zich over de aarde neerstorten. Ze zal de hele actuele orde van de zaken vernietigen, die volledig tegen de waarheid ingaat, en bijgevolg tegen het leven en het geluk. Daarna zal het Koninkrijk van God zich op de gehele aarde vestigen, tot de vreugde en de zegen van alle

mensen. Dezen hebben de wind gezaaid en zij oogsten tegenwoordig de storm. Zij worden op alle gebieden in beslag genomen door te leven volgens het egoïsme; zij hebben zo bergen van woede opgehoopt die zich op hen zullen storten in de vorm van onoverkomelijke moeilijkheden. Dan zal de hand van God ingrijpen om hen uit hun kwellingen en hun ongelukken te halen, omdat zij dan besloten zullen hebben de weg in te slaan in de richting van waarachtige en duurzame dingen en de weg van dwaling en leugen te verlaten.

De mensen hebben een geheel verkeerde opvoeding gekregen. Zo zet men al op school de kinderen ertoe aan om de eersten proberen te zijn, natuurlijk steeds met een egoïstisch doel. Dat is een stelregel die volledig verworpen moet worden, want ze is in strijd met de waarheid. Men ontwikkelt zo een egoïstisch karakter, men berokkent zichzelf een afschuwelijk kwaad, en men gaat zeker snel in de richting van zijn graf. De waarheid is een wonderbaarlijke macht, die aan degenen, die ze naleven, de complete bevrijding verschaft van alles wat doet lijden en sterven, namelijk uit de miserabele toestand van blinden en van ongelukkigen waarin alle mensen zich gedompeld vinden.

De Heer roept nu in het bijzonder degenen op, die in zijn school willen treden, om nu van een heel nieuwe opvoeding te profiteren, namelijk die van het altruïsme, opdat zij gelukkig worden, en geen enkel verdriet, zorgen en moeilijkheden meer hebben, en niet hoeven sterven. Daarvoor moeten hoogmoed en zelfgenoegzaamheid opzij gezet worden, die alleen maar waanzin zijn, en moeten we van onze geliefde Verlosser zachtmoedigheid en nederigheid leren. We moeten vooral en ten eerste het heil aanvaarden dat ons in Jezus Christus aangeboden wordt, en de voorwaarden vervullen die het inhoudt. Er zijn natuurlijk allerlei dingen die uit het hart gebannen moeten worden om tot het eeuwige leven te komen. Dat wordt duidelijk als wij volgzaam zijn op de school van onze geliefde Verlosser. Als men goed gesteld is, oplettend, moedig, volgt het proces van de verandering van een egoïstisch hart in een altruïstisch hart met gemak. Alles hangt af van de waardering die men heeft voor deze prachtige opvoeding. De Heer geeft ons daaromtrent als voorbeeld de gelijkenis van de zaaier, om ons te tonen dat niet elke grond geschikt is om het zaad te ontvangen, maar dat zij alle gereinigd kunnen worden en geschikt gemaakt om het zaad te doen gedijen. De

grond langs de rand van de weg, kan omgeploegd worden om er de noodzakelijke voren in te maken om hem te verbeteren; als er stenen zijn, kunnen ze verwijderd worden. De bodem die alleen maar distels en doornen voortbrengt, kan schoongemaakt worden, het onkruid kan verdelgd en verbrand worden, en de bodem wordt dan gunstig. Dus kan niemand zeggen dat hij niet in staat is het goddelijke programma te verwezenlijken. Dat zou men zichzelf bedriegen door verkeerde redeneringen.

De waarheid is dat wij onze gemakken en onze gewoonten hebben, die wij liever niet dag met ons handje willen zeggen. We willen ons niet bukken om de stenen op te pakken en ze te verwijderen. We willen ons niet de moeite geven het onkruid te verdelgen met de wortel en al. We proberen het misschien wel een beetje, maar we doen heel voorzichtig, want wij zijn danig bang dat het pijn doet; we trekken niet hard genoeg zodat de wortel met de plant mee komt. Zo moeten we steeds weer opnieuw beginnen. We moeten moedig zijn om ons karakter te overwinnen, als wij overwinnaars willen worden die het leven bereiken.

De mensen hebben hun hoop gevestigd op allerlei onechte, kunstmatige dingen en vooral op het geld dat geen enkele macht en geen enkele reële waarde heeft. Hun teleurstelling zal groot zijn, wanneer Babylon zal vallen en wanneer het geld hun tot niets meer zal dienen, want het kan hen niet redden. Om niet teleurgesteld te worden, moeten we steunen op de waarachtige dingen, namelijk op de Rots der eeuwen, de Eeuwige, op onze geliefde Verlosser en moeten we leven volgens het goddelijke programma, dat ons zo wonderbaarlijk onthuld is in *De Boodschap aan de Mensheid*. Wie zo in de waarheid wandelt met heel zijn hart, kent geen teleurstelling; integendeel, hij is vol van zekerheid en geloof, hij richt zich zonder mogelijke twijfel naar het leven en de zegen.

Te allen tijde heeft God zorg gedragen voor degenen die Hem wilden dienen en die heel hun hart legden in het in praktijk brengen van wat zij van de goddelijke wegen kenden. Zij konden wegens hun trouw wonderbaarlijke ervaringen opdoen. Zo had Daniël die een banneling en een krijgsgevangene was, vroeger al een onbegrensd vertrouwen in de goddelijke wegen. Hij wist heel goed dat, als zijn land geplunderd en vernietigd werd, het niet was, omdat de Allerhoogste in Zijn woord tekortgeschoten had. Hij was zich er bewust van, dat zijn volk zich van de Almachtige afgewend had, de beloofde zegeningen niet gewaardeerd en onderzocht had, en zich had laten gaan tot allerlei praktijken die als resultaat de teleurstelling en de krijgsgevangenschap

Alles is mogelijk voor degenen die geloven

YVETTE was 9 jaar oud toen een ernstige ziekte haar dwong om maanden in bed te blijven. Het was op een zonnige oktoberdag dat ze haar ogen opende voor deze wereld. Het kleine Franse dorp dat het organiseerde, bestaande uit bergen en valleien, niet ver van de Zwitserse grens, was charmant. Wat veel minder was, waren de voortdurende strijd tussen echtgenoten. In deze atmosfeer kwijnde Yvette weg als een plant die verstoken is van licht en warmte. Op de betaaldag in het bijzonder waren er gewelddadige scènes in het gezin en de volgende dag was Yvette onvermijdelijk ziek. De vader dronk meer dan verstandig was en de moeder, zeer materialistisch, werkte buitenshuis en tolereerde niemand bij haar enige dochter, die ze alleen voor zichzelf wilde houden.

Wat vond Yvette de tijd lang duren, bed-

legerig en zo alleen thuis. Ze had alle gelegenheid om te dromen en te zuchten: ah! als ik tenminste broers en zussen had om me gezelschap te houden! Op straat hadden de kinderen plezier. Onder het dak tjlpten de vogels en vanuit haar bed observeerde Yvette wat haar omringde, vooral de kleine details van een gravure die een muur van haar kamer opfleurende. Mooie bloemen omsloten de inscriptie: "Alles is mogelijk voor degene die gelooft." Yvette probeerde de betekenis van deze tekst te begrijpen, maar het mocht niet baten.

Uiteindelijk begon het meisje te genezen en kon ze weer naar school. Ze was 13, toen de oorlog uitbrak. Om gebrek aan eten te voorkomen, kreeg Yvette de opdracht om door het platteland te trekken om een deel van de producten van hun land op te halen bij de menslievende boeren. Maar's avonds, wat was het vaak een teleurstelling slechts één ei mee naar huis te kunnen nemen.

De vader was gemobiliseerd en dus was het weer vrede in hun huis. Echter, hun magen rammelden van de honger, vliegtuigen schoten machinegeweren af op hun gebied en bommen vielen in de omgeving. Nee, het was echt niet de manier waarop Yvette het leven graag zag. Ze vond het alleen fijn in de rust van de natuur, in het bos met zijn mooie sparren, op de heuvels bezaaid met bloemen, in de buurt van het oude struikgewas waar de gevlugelde gent met vreugde rondvloog. In deze natuurlijke omgeving fluisterde alles tegen haar: God is goed, oneindig goed! En de dappere grootmoeder die af en toe op haar paste, vertelde het haar ook vol overtuiging. Yvette had genoeg vriendinnen op school, maar het moederlijk verbod was streng: ze mochten de drempel van het huis niet over. Denk er eens in, dat ze het risico zouden hebben gelopen dat die het appartement vies zouden maken!

Yvette slaagde briljant voor haar examens

en werkte toen als steno-typiste. Op haar 18de mocht ze alleen maar tot aan het raam van haar kamer. Op een dag toen ze daar zat, zag ze een jonge man vriendelijk naar haar glimlachen. Hoe knap was hij in zijn vliegenierspak! Maar helaas! André was een wees, had maar één hart om lief te hebben en twee armen om te werken, wat in de ogen van de ouders volstrekt ontoereikend was. Hun enige dochter verdiende beter dan dat. Een arts of een tandarts, bijvoorbeeld. Maar de liefde van de twee jonge mensen zegevierde, en de ouders moesten tenslotte buigen voor de keuze van Yvette, wier droom uit zou kunnen gaan komen: een groot gezin te stichten!

Van belang was sindsdien de kleine en onhygiënische nieuwe woning waarheen ze waren verhuisd. Maar Yvette had toch veel zorgen toen ze haar eerste kind op zo'n vochtige plek geboren zag worden. Gelukkig bood de natuur, in de buurt, de mogelijkheid van

hadden. Daniël was ervan verzekerd dat God trouw is aan Zijn principes. Toen men hem evenals zijn collega's voorgesteld had, spijzen te eten van de tafel van de koning, samengesteld uit allerlei vleesgerechten beschouwd als onrein door hun wet, wilden ze liever alleen maar groenten eten en ze zagen er beter uit dan allen die met hen waren. Het is een kleine zaak, maar voor hen was het een kwestie van principes; zij wilden hun geweten geen geweld aandoen.

Nadat hij op een speciale manier beproefd was, is Daniël gouverneur geworden van één van de vier grote provincies van het koninkrijk van Babylon, vanwege zijn rechtzinnigheid, omdat hij volledig trouw was aan de principes van de Eeuwige. Alle beproevingen die hij doorstond, heeft hij verwezenlijkt met een volledige trouw. Wij worden ook in het nauw gedreven als wij de voorwaarden willen naleven die ons opgelegd worden. Ik bevond mij ook in zo'n situatie en heb mij ingespannen trouw te zijn zonder fanatisme. Ik heb toen gemerkt, dat mijn trouw een wonderbare verbetering van mijn gezondheid tot gevolg had. De hartritmestoringen die ik van kind af had, verdwenen volledig, het was een echte bevrijding. Mijn trouw aan de goddelijke principes was een onuitsprekelijke bron van zegen in alle opzichten. Dat veroorloofde mij van de Allerhoogste *De Boodschap aan de Mensheid* te ontvangen, die de waarheid aangaande de goddelijke wegen bevat; tot voordeel van allen die dorsten en hongeren naar de waarachtige dingen.

Iedereen wordt nu uitgenodigd van de weldaden van *De Boodschap aan de Mensheid* te profiteren en een medewerker te worden aan het werk van de Allerhoogste, om de bevrijding aan alle mensen te brengen. Het is in de mate van de ijver en de liefde die wij ontplooiën, dat wij in staat zijn zegen, troost en geluk rondom ons te brengen, door onder de goddelijke bescherming te staan van onze Vader die in de hemelen is. Hoe meer wij de mensheid te hulp komen, hoe meer wij ons geholpen voelen, hoe meer wij rondom ons troost brengen, hoe meer wij ons getroost voelen.

De Heer heeft de zaken op deze wonderbaarlijke manier geregeld: door zegen te verspreiden ontvangen wij ze. Alleen het goede dat wij aan anderen doen, doet ons werkelijk goed aan onszelf. Wij kunnen ons geen goed doen door onszelf egoïstisch te dienen. We moeten altijd langs de uitgestippelde weg gaan, om zegen te brengen. De zegen die wij gebracht zullen hebben, zal over ons als een weldoende regen terugkomen, als overvloedige buien van vreugde, vrede, geluk en troost.

Het moment is nu gekomen waarop de mensen, zo lang misleid en ruw behandeld door de tegenstrever, onderricht en ingeleid moeten worden in het Koninkrijk van God. Daar zal iedereen vriendelijk behandeld worden, met welwillendheid en tederheid. Iedereen zal ontvangen wat voor hem nodig is om in alle vrijheid het mooie programma van levensvatbaarheid te kunnen kiezen, met andere woorden een gedragslijn verwezenlijken die leven en geluk voortbrengt, en de verwijdering van alle zorgen, kwalen en pijnen van de ziel en het lichaam.

De Boodschap aan de Mensheid wordt tegenwoordig aan de mensen gegeven, opdat zij hun bestemming kunnen leren kennen, en zouden kunnen beginnen zich in overeenstemming te brengen met het levensprogramma dat de Eeuwige hun voorhoudt, zodat zij niet in het graf hoeven neer te dalen. *De Boodschap aan de Mensheid* wordt tegenwoordig verspreid in de vijf werelddelen. Op een dag zal zij in alle scholen, in alle gezinnen zijn, en iedereen zal zich ermee voeden. Wanneer de tegenspoed die nu begint, brandend genoeg geworden zal zijn, zal iedereen tevreden zijn de troost

en de bevrijding te vinden in deze sublieme Boodschap. De tijd is nu gunstig, daarom komt de aansporing van de apostel nu speciaal van pas voor iedereen: "Vandaag als u zijn stem hoort, verhardt uw harten niet."

De Heer is trouw aan zijn beloften. Wat hij verlangt is dat wij gelukkig worden en dat de afschuwelijke ellende die op de aarde bestaat, eens en voor altijd verwijderd wordt. Moge iedereen dus wijs en verstandig zijn door de ware rijkdommen te kiezen, die alle vrees, alle teleurstelling, alle moeilijkheden en alle verdriet verwijderen en die het eeuwige geluk, rust en vrede voor het hart, met het eeuwige leven voortbrengen.

Wat is de toekomst van de huidige wereld?

Uit de krant *Ouest-France* van noteren we de interessante bespiegelingen van Jean-Claude Kaufmann over de toestand van onze samenleving waarmee het niet goed gaat, zoals we kunnen zien. Zijn analyse leek ons oordeelkundig en belangwekkend en we geven deze tekst in zijn geheel weer:

Jean-Claude Kaufmann kondigt het einde van de wereld aan

In zijn laatste boek (Het einde van de democratie, hoogtepunt en neergang van de beschaving. Banden die vrij maken) verkondigt de socioloog niets minder dan het einde van een beschaving. Volgens hem drukt de beweging van de gele hesjes een democratische wens uit, waaraan nooit kan worden voldaan. Jean-Claude Kaufmann ziet er vooral een luidruchtige overmaat van democratie in, die in feite slechts de zwanenzang zal betekenen.

U kondigt het einde van de democratie aan. Gaat u niet een beetje snel?

Het is nodig het eens te worden over de term "democratie". Die is begonnen met een systeem dat men goed kent, dat van verkiezingen, de politieke vertegenwoordiging, maar ze werd voortgezet in het dagelijkse leven van het individu. Ieder is het centrum van zijn leven en beslist op elk gebied voor zichzelf, zijn eigen waarheid, zijn eigen zedelijke beginselen. Dat is wat ik noem de hyperdemocratie en dat is een proces dat niet ophoudt zich te ontwikkelen.

Is deze emancipatie van het individu niet een vooruitgang?

Zeker, het is een prachtige utopie: meester te zijn over zijn leven. Maar het is een breuk in de beschaving. Het is het einde van een tijdperk waarin het individu werd bepaald door zijn maatschappelijke positie, waarin hij was omsloten in een opgelegd kader dat hem van bakens voorzag. Dat alles begon in de jaren 1960-1970 en schiep een gevoel van bevrijding. Dat is enthousiasmerend voor hen die de financiële middelen hebben en de culturele bagage. Voor de minder bedeelden geeft deze nieuwe maatschappij daarentegen een gevoel van onveiligheid.

Waarom?

Vroeger was het niet onze fout als men een bescheiden plaats had. Tegenwoordig wordt men beschouwd als verantwoordelijk voor het feit dat men zich niet beter kan redden. Dus men heeft behoefte om zich gerust te stellen. Dat begint ermee om zich van de buitenwereld af te sluiten in een cocon van zekerheden met personen die net zo denken als jij.

Is deze hyperdemocratie een belemmering om samen te leven?

We beleven een crisis in de collectieve waarden, omdat iedereen zijn eigen waarden vaststelt. Tegenover deze wereld van competitie, onrechtvaardigheid en mentale

vermoeidheid bouwt men kleine werelden. Kleine werelden van liefde, zoals het gezin, de familie. Maar het kan ook een kleine wereld van haat betekenen. Wanneer men in woede ontsteekt, is er niets beter dan zich een vijand uit te vinden. We moeten begrijpen, dat we binnengaan in een nieuwe beschaving, waarin de hartstochten sterker zijn dan de redelijkheid. Er gaat tumult komen, de Gele hesjes vormen slechts een begin.

Wat zegt de beweging van de Gele hesjes over de toestand van onze maatschappij?

Er is een reservoir van boosheid dat zich nog niet begint te uiten. Het is dikwijls legitiem in een maatschappij gedomineerd door een wiskundige en financiële benadering van de economie, met een spreiding van het inkomen die schaamteloos is geworden. De Gele hesjes hebben hopen dingen te zeggen, maar ze komen er niet toe. De versnippering van de maatschappij in een serie kleine kliekjes met hun eigen overtuigingen maakt het niet mogelijk om een gezamenlijke tekst te vormen.

Heeft het grote debat het mogelijk gemaakt om op deze vraag naar een democratische expressie te antwoorden?

In theorie is de participatiedemocratie prachtig, maar dat brengt soms monsters voort. De vrije uiting van tekstballonnen met soms haatdragende overtuigingen. We leven niet meer in de tijd van het georganiseerde debat, dat een minimum veronderstelt van een luisteren naar de argumenten van de tegenstander. Men gaat uit van zichzelf en probeert de ander te verpletteren, hem uit te scheiden en zo nodig over te gaan tot geweld. Wie het niet eens is met het verhaal, wordt opzij geschoven. Men denkt met elkaar te praten, maar men praat niet met elkaar, men bestrijdt elkaar.

U bent erg pessimistisch...

Ik heb geloofd, dat het individu een toevluchtsoord zou vinden in een menselijk engagement, in de schoot van de familie of een vriendengroep, zo een soort liefdevolle staatsgreep zou doen door mensen die buiten de samenleving leven. Maar ik moet erkennen dat ik me heb vergist. Het opkomen van negatieve emoties is veel sterker dan dat. Als vormen van populisme zo'n beetje overal als paddenstoelen opkomen, is dat niet toevallig. Dat grift zich in een gezamenlijke logica, een tendens op de lange termijn.

Denkt u dat de democratie in Frankrijk bedreigd wordt?

Ik zeg niet dat we in 2022 in een dictatuur zullen leven, dat alles is niet zo simpel rechtlijnig. Wat belangrijk is om te begrijpen is, dat we op een moment van een breuk staan, dat we op de wip zitten. Het gevolg is of het opkomen van de autoritaire republiek, of de progressieve verharding van de democratie. De zaak van de burkini die op Corsica losbarstte in de zomer van 2016, illustreerde duidelijk deze groeiende tegenstelling tussen republiek en democratie.

Wat kan men van deze zaak leren?

Voor mij is het strand een openbaring. In schijn is het een terrein van de hyper vrijheid, van de hyper democratische uiting, waar iedereen kan doen wat hij wil. Het is een heel verschil met school waar de sluijer verboden is. Maar eensklaps zijn gesluierde vrouwen verboden op het strand. Men heeft het probleem proberen op te lossen door het te beschouwen als onbeduidend. Maar het onthult een periode waarin men de normen om de vrijheden in te perken die niet bevallen, vermeerdert.

Heeft het verschijnen van internet de zaken verergerd?

Het heeft slechts een proces versneld, dat al aan de gang was. Er zijn positieve aspecten, bijvoorbeeld wanneer internet het mogelijk maakt om elkaar te vinden rond centra om een verloren waardigheid te herstellen. Maar

lange wandelingen waarbij de lieve kleine schone en gezonde lucht kon inademen.

Daarna kon een tweede kind in een groter en gezonder appartement fatsoenlijk worden ondergebracht. Plotseling raasde er een tyfusepidemie door de regio. Serge, de eerstgeborene van twintig maanden, was het driehonderdste en laatste geval. Drie weken hoorden ze hem huilen, schreeuwen, zelfs brullen, omdat hij pijn had. Toen was er een stilte, nog verontrustender, de stilte van de dood! De lieve kleine had zijn laatste adem uitgeblazen. Toen overweldigde een stil verzet opstand Yvette en ze haastte zich om de pastoor op te zoeken. Ze wilde echt weten waarom dit kind, dat niets verkeerd had gedaan, van haar was afgenomen. Ondanks zijn theologische studies kon de pastoor geen bevredigende verklaring geven aan zijn radeloze parochiaan.

Meelevend met Yvette's verdriet abonneerden goed bedoelende vrienden haar op een

blad dat geschikt was om haar te troosten. Maar na een jaar lezen had de jonge moeder nog steeds niet het logische antwoord gevonden op de vragen die ze zichzelf stelde. Dus besloot ze het abonnement op dat blad niet te verlengen. Wat is toch de reden om op deze aarde te leven en waarom moeten we op deze manier lijden, dacht Yvette. Ondertussen werd een derde kind geboren, dat, toegegeven, de dagen van zijn moeder vulde, maar in haar hart niet de leegte kon vullen die door haar eerste kind was achtergelaten, dat zo plotseling was weggenomen.

Een neef had André voorgesteld om zijn elektriciteitswinkel te runnen. Om dit te doen, moest hij overdag werken in een fabriek en bijna de hele nacht besteden aan studeren.

Yvette, die het ook erg druk had, nam toch de tijd om de vreemdelinge, die op zekere dag op haar deur klopte, te ontvangen. Vol overtuiging sprak deze over de huidige en laatste Boodschapper van de Heer die in *Het*

Gedenkboek, genoemd in de Heilige Schrift, aan de mensheid het hele plan van God openbaarde met zijn apotheose: al diegenen die in de graven afdaalden, zouden er op een dag op de herstelde Aarde uit opstaan en weer opbloeien. "Dus," besloot de vriendelijke bezoeker, "dankzij het losgeld van Christus, zal uw lieve overleden kind aan u worden teruggegeven. Voorlopig slaapt hij, vrij van alle ellende, en wees er zeker van, God neemt niemand tot zich. Het is Satan die de kracht van de dood heeft."

Een vierde kind werd geboren. De dagen hadden voortaan niet meer genoeg uren om het huishouden en de zaak aan kant te krijgen. Maar Yvette kon kracht en moed putten bij haar ware vrienden die haar omringden met hun broederlijke genegenheid en zo goed de vlam van de hoop op wisten te doen laaien in mildere dagen.

Het was noodzakelijk om na te denken over het verlaten van het appartement; de

eigenaar, oneerlijk, voldeed niet aan de voorwaarden van de huurovereenkomst. Maar waar konden ze heen gaan? Wie zou hen accepteren als huurders? Yvette maakte geen geheim van haar overtuigingen en verspreidde de *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* aan iedereen die erover wilde lezen, maar niet iedereen vond het leuk. Ze raakte er niet al te door van slag en oefende goede gevoelens naar iedereen uit, zoals het Evangelie van Christus adviseerde. De dominee, die een goed hart had, stelde voor om het dak van zijn zolder beschikbaar te stellen aan deze daklozen, totdat ze iets beters vonden. Maar de protestantse geestelijkheid was fel gekant tegen het project. Zodoende was het in een stal te midden van de natuur, dat het gezin een slaapkamer aan de ene kant en een keuken aan de andere kant inrichtte. Maar op deze armoedige plek was de grootste rijkdom die Yvette zich kon wensen: vrede.

Het was in deze oncomfortabele woon-

het heeft ook een heel sombere kant. Robots hebben al de macht overgenomen, algoritmes bepalen onze zekerheden. Het is tijd om de toekomst in het gezicht te kijken en intens na te denken over het definiëren van een nieuwe collectieve moraal.

Met de definitie van democratie als uitgangspunt vertelt Jean-Claude Kaufmann ons echte waarheden die in feite een veel bredere toepassing hebben en niet alleen de democratie betreffen. Wat hij "hyperdemocratie" noemt, is in werkelijkheid een uitdrukking van het egoïsme. Onder voorwendsel algemene belangen te verdedigen zijn het per slot van rekening onze persoonlijke belangen die we willen verdedigen. Deze tendens kan men trouwens in alle politieke regimes opmerken. Het communisme, het socialisme, de republikeinse partijen, extremistische bewegingen van rechts of van links, al deze richtingen van verschillende meningen zijn slechts uitingen van het egoïsme van iedereen.

Men kan het ook zien in de verschillende religies waarbij men voor alles zijn persoonlijk heil zoekt, terwijl dat van anderen ons niet helemaal onverschillig is, maar toch in elk geval van minder belang. In feite heeft het egoïsme altijd al bestaan. Het verandert eenvoudig van gedaante. Het wordt veel meer individualistisch, neigt zelfs naar minachting van de ander. Jean-Claude Kaufmann heeft gelijk, als hij zegt: "Ieder wordt het centrum van zijn leven en beslist voor zichzelf, op elk gebied, zijn eigen waarheid, zijn eigen moraal." Bovendien maken de moderne communicatie- en informatiemiddelen scholing en ontwikkeling toegankelijk voor iedereen. Men kan gemakkelijk zijn eigen mening vormen.

Dit alles brengt ons bij de laatste vorm van regeren, die vooraf zal gaan aan de grote rampspoed, aangekondigd door de profeten, namelijk de anarchie. Het gaat niet alleen om het einde van de democratie die Jean-Claude Kaufmann ons aankondigt, maar over het einde van deze huidige zondige wereld. De apostel Petrus geeft ons een beschrijving van deze gebeurtenissen in zijn tweede brief, waarin hij het volgende schrijft: "De dag van de Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis voorbijgaan, de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden... De hemelen zullen in vuur gezet vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten." 2 Petrus 3: 10, 12. Het gaat daar niet om een apocalyptische profetie bestemd om ons bang te maken. Deze voorspelling laat ons begrijpen, dat alle materiele en morele hulpmiddelen waarop de mensen zich verlaten, vernietigd zullen worden. Er zal niets overblijven. Dat zal een ramp zijn zonder weerga, door het feit dat men geen toevlucht meer zal kunnen zoeken bij enige andere menselijke opvatting of prestatie. Alleen de heiligheid van gedrag en godsvrucht zullen blijven voortbestaan met hen die ze gekoesterd zullen hebben en met de zachtmoedigen over wie onze geliefde Verlosser heeft gesproken, toen hij zei, dat zij de aarde zullen beërven. Matth. 5: 5.

Deze grote beproeving zelf gaat vooraf aan het Koninkrijk van God, dat op de hele aarde gevestigd zal worden. Daar zullen de Waarheid en de gerechtigheid regeren als een soevereine meester. Daarom voegt de apostel Petrus toe: "Wij echter verwachten naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont." 2 Petrus 3: 13. Dat is een heerlijke verwachting die we danken aan onze geliefde Heiland en aan zijn Kerk die de prijs van het geven van hun leven ervoor zullen hebben betaald. En op grond van dat offer zullen alle mensen weer op kunnen staan op de aarde, de goddelijke scholing ontvan-

gen en hun bestemming bereiken die ze oorspronkelijk in de Hof van Eden hebben ontvangen: het eeuwige leven op de aarde.

Antibiotica en gezondheid

Het gebruik van antibiotica is wijdverbreid in de geneeskunde om bacteriën te bestrijden. We kunnen ons tegenwoordig niet voorstellen om het zonder antibiotica te doen. En toch maakt het artikel dat we hier weergeven uit het blad *L'Illustré* Nr. 9 ons attent op een onrustbarend probleem: resistentie tegen antibiotica.

Antibiotica: het einde van het wonder

Antibioticaresistentie vormt één van de grootste bedreigingen voor de wereldwijde gezondheid, de voedselveiligheid en de ontwikkeling, waarschuwt de WHO.

Die informatie geeft reden voor bezorgdheid. In Zwitserland sterven patiënten aan infecties die niet door antibiotica bestreden kunnen worden. Dat betreft met name personen die zwaar getroffen zijn in hun gezondheid, zoals slachtoffers met ernstige brandwonden. Informatie bevestigd door de arts Laurence Senn, hoofd van de eenheid voor hygiëne, preventie en infectiebestrijding van de CHUV (Universitair medisch centrum in Vaud) die dit toch wil wegens. "Wanneer een persoon voor 80% is verbrand, is het risico op infectie heel hoog en meerder behandelingen met antibiotica zijn noodzakelijk, maar die bevorderen geleidelijk de selectie van resistente bacteriën." Het is zo dat er volgens de statistieken ieder jaar in ons land 270 personen sterven ten gevolge van een infectie die niet behandeld kon worden (700 000 op de hele wereld, 25 000 in Europa) Een cijfer dat de auteur van de campagne met als onderwerp het behoud van antibiotica, gefinancierd door het nationale fonds van Zwitserland voor wetenschappelijk onderzoek, uitgevoerd in acht ziekenhuizen in Frans Zwitserland en uitgebracht op internet in 2018, nogmaals ontvangt met de nodige voorzichtigheid. "Men zou altijd de algemene toestand moeten bekijken van de persoon, voordat men zijn overlijden direct toeschrijft aan het niet werken van de antibiotica."

Alle betrokkenen

Dat gezegd hebbende, ontkent Laurence Senn dit alles niet. Voor haar is de resistentie tegen antibiotica een realiteit die we het hoofd moeten bieden en waar iedereen op de wereld zich bewust van moet zijn. En met reden. Bij gebrek aan rentabiliteit is er niet veel nieuws in zicht in de pijnlijke van de farmacie. Vandaar de angst om steeds meer de antibiotica te verliezen die we tegenwoordig gebruiken. Voor de specialist gaat het ieder van ons aan. "Het is een beetje zoals bij de opwarming van het klimaat. Als eenvoudige burger vraagt men zich af hoe je steentje kan bijdragen. Omdat één van de oorzaken van resistentie komt door de overconsumptie door de mens, heeft bijdragen aan het verlagen van het gebruik absoluut invloed," verklaart ze, voor de aard van de te voeren strijd nauwkeuriger te beschrijven. "Het buitensporig of niet aangepast gebruik versnelt het verschijnen van resistentie. Het is belangrijk precies uit te leggen dat het niet de mensen of de dieren zijn die resistent zijn, maar de bacteriën, die als ze eenmaal resistent zijn geworden, vervolgens van de ene persoon op de andere overgaan."

Oproep aan de planeet

Twee maanden geleden lanceerde de WHO met het oog hierop een oproep aan de wereld waarin werd gewaarschuwd tegen misbruik in bepaalde landen en nog verrassender het te lage gebruik in andere streken. Twee verschijnselen die de opkomst van "dodelijke super bacteriën" met zich meebrengen. Volgens de instelling die zich baseert op een gezamenlijk rapport van 2015 uit 65 landen, vertonen 500 000 personen uit 22 landen nu een resistentie tegen antibiotica. "Dat rapport be-

vestigt dat het verschijnsel een groot probleem vormt over de hele wereld," verklaart dokter Marc Sprenger directeur van het secretariaat dat belast is met het dossier van de resistentie tegen antimicroben van de WHO. Steeds leest men in dit rapport dat het percentage van resistentie voor penicilline gebruikt sedert tientallen jaren om longontsteking te behandelen, van 0 tot 51% gaat in de landen die de cijfers hebben genoteerd. Bovendien van 8 tot 65% van de E-coli (Escherichia coli, ook genoemd de colibacil en afgekort tot E-coli is een darmbacterie (Gram negatief) bij zoogdieren en erg algemeen bij de mens. Ongeveer 80% van onze aerobe darmflora. N.d.R.) verbonden met urineweginfecties, laat namelijk een resistentie voor ciprofloxacin zien, de meest gebruikte antibiotica tegen deze infecties. "Een groeiend aantal infecties, zoals longontsteking, tuberculose, gonorrhoe, of salmonella wordt steeds moeilijker te behandelen, omdat de antibiotica minder effectief worden," aldus de enquête.

Volgens deskundigen zijn er behalve de natuurlijke weerstand die levende wezens ontwikkelen, drie bronnen van antibioticaresistentie. De overconsumptie bij mensen, de overconsumptie in de diergeneeskunde, en de fabricage zelf van antibiotica in fabrieken in Azië die weinig letten op het milieu. Meer dan 90% van deze producten wordt vervaardigd in China of India en daar verdwijnt een deel van de residuen in de natuur en scheppen daar haarden van resistentie die zich over de hele aarde kunnen verspreiden door middel van handelsverkeer en reizen. In sommige rivieren bij de fabriekshallen heeft men concentraties antibiotica teruggevonden die duizenden keer hoger zijn dan die wordt gemeten in het afvalwater van ziekenhuizen of steden in onze landen...

Ook al is het voorkomen van bepaalde resistente bacteriën deze laatste jaren afgenomen – dat is in het bijzonder het geval voor de gouden stafylokokken –, blijft het aantal resistente stammen in ons land groeien, volgens de gegevens die verzameld zijn door Anresisch, het Zwitserse centrum voor controle van antibioticaresistentie. "Niets om in paniek te raken," volgens Laurence Senn, volgens wie een gecoördineerde actie de groei van de risico's die de WHO kwalificeert als gevaarlijk groot, zou moeten vertragen, zo niet stoppen.

"Men moet zich niet laten misleiden. De gevallen van infecties veroorzaakt door multiresistente kiemen die onmogelijk oraal zijn te bestrijden, gaan zich vermeerderen." Dr. Serge de Vallière, verantwoordelijk voor de eenheid voor de ambulante parenterale (anders toedienen van medicijnen dan via het maag-darmstelsel) antibiotische therapie van CHUV (APA), opgericht onder zijn leiding in december 2013, gaat recht op zijn doel af. Voor hem is de algemene situatie al zorgwekkend ook in Zwitserland. "Het is voortaan de verantwoordelijkheid van iedereen, medische instanties, de politiek en de burgermaatschappij, om zich te mobiliseren om deze problematiek het beste te beheersen. Anders zullen we, als we doorgaan de antibiotica verkeerd te gebruiken, onszelf vroeg of laat bevinden in de situatie als die van een land als India, waar de statistieken, beangstigend zijn."

Het probleem van de antibioticaresistentie verrast ons niet. De natuur wil de gevaren bestrijden die haar bedreigen. Het was dus te voorzien dat de overconsumptie van antibiotica tot een antibioticaresistentie leidt. En wanneer men de tijd kent die gewijd moet worden aan het ontwikkelen van een medicijn vanaf het begin tot aan het op de markt brengen ervan, is de angst groot dat de natuur onze onderzoekers in hun werk te vlug af is, wat ons zou kunnen doen vrezzen voor de toekomst. Men kan zich de opkomst van bacteriën voorstellen, waartegen men geen medicijn of behandeling heeft. De door deze ziekten getroffen patiënten zouden dan dus veroordeeld zijn te sterven aan hun kwalen, wat in onze tijd ondenkbaar is.

plaats, dat de kleine Mary midden in de winter geboren werd. Haar moeder, verzwakt door alle gebeurtenissen, had haar kind slechts zeven maanden kunnen dragen. Hoe klein was dan ook dit te vroeg geboren kindje van één kilo en tweehonderd gram! Yvette haalde haar moed, zoals altijd, uit haar geloof in God en schuwde haar nieuwe taak niet. Dag en nacht, om de twee uur, bereidde ze een flesje met een paar gram samengesteld uit honingwater, een snufje tarwemeel, een druppel vruchtensap en groentebouillon om de melk te vervangen die Mary niet kon verdragen. O, wat een overwinning! Tegen de tijd dat de baby 1 jaar oud was, had ze een normaal gewicht bereikt.

André had eindelijk zijn gezin wat ruimer kunnen huisvesten in een klein huis tegenover dat van zijn schoonouders. Wat betreft de huisvesting was het probleem opgelost. Maar wat voedsel betreft nog niet. Op een dag stond Yvette voor een absoluut lege voor-

raadkast. Ook haar portemonnee was leeg en ze vroeg zich angstig af, wat ze moest doen om de honger van haar gezin te stillen. Ze dacht aan al die mensen op aarde die leefden om te eten, nu ze zelf niets op tafel had om haar familie te laten leven.

Yvette besloot de raad van de Heer op te volgen: "Zoek eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en al het andere zal je bovendien worden gegeven." Vol vertrouwen vertrok ze 's ochtends met enkele exemplaren van de *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* om ze te verdelen onder de mensen die ze zou ontmoeten. Met haar hoofd naar beneden, ging ze de straat op terwijl ze mediteerde over de goddelijke wegen... Plotseling werd haar aandacht getrokken door een paar wortelen die langs de weg lagen. Ze bukte zich en pakte ze op. Een beetje verder, nog een paar wortelen en zo maar door tot boven aan de helling, zodat Yvette er op een moment genoeg had. Toen ze niemand zag aan wie

ze dit kostbare goed moest teruggeven, dacht ze ontroerd en dankbaar: het is de Heer!

Yvette was heel erg blij veel mensen voor de boodschap van goddelijke genade te kunnen interesseren en hen samen te brengen in haar huis. Maar als ze geconfronteerd werden met de voorwaarden om de titel van kind van God te verwerven, vertrokken velen weer. Samen met degenen die trouw bleven, ging Yvette naar de nabijgelegen stad waar grotere bijeenkomsten van de familie van het geloof plaatsvonden. En ondanks vier jonge kinderen, was ze zelfs in staat om verschillende congressen in Zwitserland bij te wonen. Als haar man niet in staat was om voor de kleintjes te zorgen, zorgde een vriendelijke buurvrouw er graag voor. Yvette liet haar eigen gezin niet aan zichzelf over. Ze vertrok met een zuiver geweten. Maaltijden waren voor drie of vier dagen bereid en, in de kasten lag de was schoon en goed gestreken. Toen ze terugkwam: wat was ze ontroerd, toen ze

merkte dat de kinderen, die hun moeder een plezier wilden doen, samen het huishouden perfect hadden gehouden.

Wat een geluk voor Yvette om mensen in moeilijkheden te vinden en haar hoopvolle verwachtingen aan hen te kunnen doorgeven. Als ze met een broeder in het geloof op elke deur in haar stad klopte, wat oogstte ze dan een vreugde! Niemand weigerde om van haar een *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* of een *Boodschap aan de Mensheid* aan te nemen.

De kinderen groeiden op en alleen Mary was geïnteresseerd in het ideaal van haar moeder. Toen koos ze ervoor om een gezin te stichten. De Heer keek altijd trouw toe en liet haar zijn almacht zien door enkele tegenslagen. Yvette's vader werd plotseling ernstig ziek en tegelijkertijd ontstonden er grote problemen in het huishouden. Met de hulp van de familie van het geloof, was Yvette in staat om zegevierend te voorschijn

Tegenwoordig ziet de medische beroepsgroep zich al geconfronteerd met ziekten waartegen men praktisch weerloos is. Men voert verschillende behandelingen uit, die meestal door de patiënten zeer moeilijk verdragen worden en die onwenselijke bijwerkingen veroorzaken, maar die, dat moet wel erkend worden, weinig hoop geven.

De vraag die gesteld moet worden is naar onze mening niet of de resistentie voor antibiotica de consequentie is van de overconsumptie ervan, of van het on-eigenlijke gebruik ervan of ook nog van de fabricage, zoals in dit artikel naar voren gebracht wordt, maar eerder om te weten te komen of antibiotica werkelijk de oplossing betekenen, de remedie voor aandoeningen te wijten aan bacteriën. Men zal ons antwoorden: "Als u een andere oplossing heeft, zullen we naar u luisteren!" De remedie bestaat, komt echter niet van ons, en hoewel we graag de capaciteiten erkennen en de kennis van onze geleerden en al het werk van de onderzoekers ten faveure van de publieke gezondheid, permitteren we ons toch te benadrukken dat de weg van de natuurlijke geneesmiddelen bijvoorbeeld, dikwijls geminacht of ontkend werd in het voordeel van de synthetische geneesmiddelen, terwijl het probleem van gewinning wel bekend is. En tegenwoordig staan we volgens dit artikel tegenover het probleem van gewinning niet van de patiënten maar van de bacteriën aan de producten die we gebruiken om ze te bestrijden.

Als we een antwoord zoeken in het Woord van God, moeten we eens te meer vaststellen dat het gelijk heeft. Het zegt ons: "Het loon van de zonde is de dood." En de voorlopers van de dood zijn onder andere ziektes. Dat is dus geen toeval, maar de consequentie van onze manier van leven of van het gedrag van onze gelijken. Die constatering is erg belangwekkend, want ze toont ons dat deze stand van zaken, de ziekte en de dood, helemaal niet de oorzaak van een lot is waaraan we niet zullen kunnen ontsnappen. Integendeel! En zie, daar doet het goddelijk Woord ons ook nog bepaalde beloftes, die laten zien dat men heel goed kan ontsnappen aan de ellende door het volgen van een bepaalde discipline. Het volk van Israël bijvoorbeeld, had de Wet ontvangen. Door die te volgen zou het gezegend hebben kunnen worden en alle kwaad moest van hen wijken. Dat is wat de Eeuwige het volk had beloofd. Tegenwoordig bezitten wij nog meer. Wij hebben de Wet van Christus ontvangen en in deze tijd van het einde is de laatste Boodschapper van God verschenen, die de kennis van de universele Wet heeft gebracht. Deze Wet bevat de volgende twee eenvoudige voorschriften die gelden voor alle wezens en dingen in het hele Universum: "Ieder wezen of elk ding bestaat voor

het welzijn van de ander en allen hebben gemeenschap met elkaar." Wanneer dit principe wordt nageleefd leidt dat automatisch tot het welzijn van allen die zich eraan onderwerpen.

Zoals men ziet is de oplossing voor de problemen van de mensheid niet ver weg. Ze is niet erg ingewikkeld, iedereen kan haar toepassen. Maar wat nodig is het aannemen van een nieuwe altruïstische mentaliteit en het aan de kant schuiven van onze egoïstische gewoontes. Dat veelomvattende programma is mogelijk gemaakt door het losgeld zo genereus betaald door onze geliefde Heiland, met wie een klasse personen is verbonden die zijn trouwe Kerk heeft gevormd. En in een nabije toekomst zullen alle mensen kunnen profiteren van de weldoende effecten van zijn offer. Dat is waarover de Heilige Schrift ons spreekt. Ze kondigt zelfs het herstel van alle dingen aan wat is gezien en voorzien door de profeten van het Oude Verbond. Er zal dan vrede zijn op aarde voor allen en voor altijd. Ziektes en zelfs de dood zullen overwonnen zijn, ze zullen plaats moeten maken voor het eeuwige leven in het paradijs dat voor eeuwig is hersteld.

Odyssee van een jonge kat

In *Le Progrès*, een dagblad uit Lyon, is het verhaal hieronder verschenen met als titel:

Een kat loopt 1000 km om zijn bazin terug te vinden

Uitgeput aangekomen had hij een deel van Duitsland en Frankrijk doorkruist.

Een klein katje dat zijn ballingschap in Duitsland waar zijn nieuwe baasjes hem mee naartoe hadden genomen, niet verdroeg, heeft meer dan 1000 kilometer in twee jaar gelopen, om bij de moederpoes terug te komen in zijn geboortehuis te Tannay, bij Clamecy in de Nièvre.

Kort na zijn geboorte was "Gribouille" door zijn bazin toevertrouwd aan een naburige politiemans die enkele weken later overgeplaatst werd naar Reutlingen bij Stuttgart in Zuid-Duitsland. Enkele dagen na zijn aankomst aldaar was het katje verdwenen.

Zondagavond is hij weer opgedoken, schurftig, uitgehongerd, vermagerd, zijn ogen vol pus, op de deurmat van mevrouw Martinet, na dus in twee jaar meer dan 1000 km te hebben afgelegd en een grens overgestoken te zijn.

"Ik had moeite hem te herkennen, maar zijn moeder stortte zich op hem om hem te likken," deelde zijn bazin mee. "Hij had de gewoonte op de tijd te gaan liggen onder de pruimenboom, en hij haastte zich daar naartoe."

"Ik heb onmiddellijk aan de politieagent gebeld om hem te laten weten, dat "Gibrouille" gevonden was,

maar deze keer wordt hij hier gehouden, hij moet het niet leuk vinden in Duitsland," heeft mevrouw Martinet geconcludeerd.

Een odyssee van dit type is erg zeldzaam en bevat een mysterie. Zelfs dierenartsen kunnen het niet afdoen verklaren. In de Verenigde Staten heeft een kat in twee jaar 4000 kilometer afgelegd om zijn baasje terug te vinden. En vier jaar geleden heeft een jonge kat Minette, te Venissieux zijn huis terug gevonden na het afleggen van 400 kilometer in 20 dagen. Dokter Crozier, in die tijd veearts in Sainte-Fons, die Minette bij zijn terugkeer verzorgde, bleef onthutst over de getoonde wil van het dier om weer op een bestemd punt terug te komen wat de afstand ook is. Een andere veearts, dokter Tiano, had de bijzondere aanleg geschetst van een kat voor zulke tochten: een mindere afhankelijkheid van zijn baas, een goed geregeld leven, een uitstekend gezichtsvermogen – zowel overdag als 's nachts – en een heel goed richtingsgevoel.

Hoewel gebeurtenissen van dezelfde aard al talrijke keren vermeld zijn, vinden we het toch altijd leuk om er van tijd tot tijd één te vermelden. Dat, als positieve getuigenis van de trouw en de gehechtheid van onze huisdieren, van hun buitengewoon vermogen om zich te oriënteren om hun oorspronkelijke plek terug te vinden en hun stoutmoedigheid om talrijke geografische obstakels en andere problemen die zich bij deze onderneming voordoen, te overwinnen.

Het geval van dit heel jonge katje, dat twee jaar nodig had om de afstand af te leggen die het scheidde van Reutlingen in Duitsland naar Clamecy in Frankrijk, meer dan 1000 kilometer, is werkelijk buitengewoon. Net als het verhaal gerapporteerd uit de Verenigde Staten dat wel een ouder dier betrof, maar dat ook in twee jaar 4000 kilometer aflegde om zijn eigen huis weer te vinden.

Het moet wel zo zijn, dat het heimwee naar die plek en de mensen waar en met wie het dier leefde, heel groot is om het te doen besluiten zulke afstanden het hoofd te bieden met als enig doel weer de sfeer te proeven, een onweerstaanbare aantrekkingskracht die de zorgen en liefkozings van de adoptie baas niet heeft kunnen vergoeden. Anderzijds bovenop de heel duidelijke visie van het te bereiken doel, is een speciale bekwaamheid zeker onmisbaar om niet te verdwalen, maar in een regelrechte lijn te blijven doorgaan, ondanks alle omwegen opgelegd door de topografie. Zonder twijfel een soort radar, in staat om alle nuttige aanwijzingen op te vangen om constant het punt te bepalen.

Een raadsel dat de veeartsen zowel als de zoölogen, nog niet compleet kunnen doorgronden, maar dat zoals zovele andere, getuigt van de oneindige en gevarieerde wijsheid van God, die men onder verschillende vormen in elk van Zijn werken vindt gegrift.

komen uit deze impasse waarin de wereld, in het algemeen, machteloos is om het kwaad goed te maken. Haar moeder, die zich verloren voelde zonder de steun van haar man, wendde zich tot haar dochter, die tien jaar voor haar zorgde, tot haar laatste adem.

Ervan verzekerd dat de wederopstanding haar dierbare overledenen zou teruggeven, verloor Yvette haar enthousiasme voor de goddelijke wegen niet. Integendeel, ze versterkte zichzelf en verspreidde over haar omgeving een stroom van zegen. Ook een van haar schoondochters sloot zich aan bij de geleerden om de *Gids van het Rijk der Gerechtigheid* aan te bieden aan de ongelukkigen die ze in de buurt had.

Yvette, altijd enthousiast om de misdeelden van het leven te leiden op het pad van bevrijding, stemde op een dag ermee in om een zuster in het geloof en twee vriendinnen mee te nemen naar een regionale bijeenkomst in Zwitserland. De broederlijke sfeer maakte het voor iedereen mogelijk voor een paar momenten te bloeien in de vreugde die de edele geest van de goddelijke familie gaf. Maar op de terugweg, verscheen een schaduw op het gezicht van een van de twee vriendinnen die bekende: "Ik durf niet naar huis te gaan, want ik liet mijn jonge kinderen daar achter zonder iets te zeggen." Yvette kon haar oren niet geloven. Wat kon ze doen? Bidden, gewoon. Aan het einde van de straat, waar de achteloze vriendin woonde, naderde een man op een afstand van honderd stappen, een geweer in zijn hand. Hij was de woedende echtgenoot! Geen van de vier vrouwen had de moed om uit de auto te komen. Toen kwam Yvette, die zich bewapende met het schild van het geloof, nederig en kalm naar voren: "Het was pas op weg naar huis dat uw vrouw haar manier van handelen aan ons bekende... Na wat ze vandaag hoorde tijdens de bijeenkomst die ze bijwoonde, heeft ze bitter spijt van haar

gedrag jegens u en haar kinderen. Vergeef haar alsjeblieft. Ze had zoveel behoefte aan enkele uren van ontspanning en wist niet hoe ze het aan u moest vertellen. En geloof het, beste meneer, waar uw vrouw vandaag van heeft geprofiteerd is essentieel voor de goede verstandhouding in uw gezin..." Die toepasselijke woorden kwamen gemakkelijk over Yvette's lippen, en de almachtige geest van God had zijn rustgevend uitwerking op de man. Hij liet zijn geweer zakken en begroette Yvette respectvol.

Ver weg is de tijd dat kleine Yvette vanuit haar bed de bloemrijke gravure bewonderde met de inscriptie: "Alles is mogelijk voor degene die gelooft." In die tijd waren deze woorden voor haar zinloos geweest. Na de vele tegenslagen die ze heeft meegemaakt en alle verlossingen die ze heeft ontvangen, kan ze slechts God bedanken voor Zijn liefde en de kracht die Hij heeft om alles mogelijk en zelfs gemakkelijk te maken voor iemand die gelooft in Zijn vriendelijke gezindheid en die het Evangelie van Christus met een eenvoudig en goed ingesteld hart naleeft.

Korte Kroniek van het Rijk der Gerechtigheid

De geliefde familie van het geloof had nog de vreugde bijeen te komen in Genève in het begin van dit jaar. Iedereen was zeer onder de indruk van de machtige getuigenis.

Om dat geweldige congres te beëindigen, hadden we op maandag een meesterlijke uiteenzetting van de trouwe Dienaar over de uitnodiging in de Spreuken 3: 3: "Dat barmhartigheid en waarheid u niet verlaten! Bind ze om uw hals, schrijf ze op de tafel van uw hart", waarin er ons gezegd werd:

"Om barmhartigheid en waarheid om onze hals te binden en ze op de tafel van ons hart te schrijven, moeten we weten wat het betekent. Barmhartigheid werd niet altijd geuit

in het heelal. Want dat sublieme deel van de goddelijke liefde is slechts nodig ten gunste van gevallen en onvolmaakte wezens. Barmhartigheid heeft altijd bestaan in het hart van de Almachtige, want Hij wist dat Hij op een gegeven moment deze genade zou gebruiken ten gunste van de mens, zelfs ten gunste van dieren en planten, want de mensen, die ermee belast waren om rondom hen een sfeer van zegen te brengen, hebben de aarde met alles wat ze bevat, in hun ongeluk meegesleurd.

Welke was de oorzaak van dat ongeluk? Het gebrek aan dankbaarheid.

Toen, te midden van deze verschrikkelijke ramp begon de stralende, liefdevolle, vertroostende ster van de barmhartigheid te schitteren. Daarna, op het moment dat voorzien was door de goddelijke voorkennis, manifesteerde zich het verlossingswerk door de Zoon van God Zelf. Hij doorkruiste de hemelen, daalde neer van de hemelse hoogten, verliet alles: glorie, majesteit, macht, om op aarde te komen om het werk van de barmhartigheid te volbrengen. Hij opende zo weer de weg van het leven voor de veroordeelde mensen.

We moeten ons met alle mogelijke middelen toegankelijk maken voor de geest van God waardoor we onze taak kunnen vervullen. Dan wordt alles gemakkelijk, omdat de geest van God ons de onontbeerlijke liefde meedeelt om welke moeilijkheid dan ook te overwinnen. De goddelijke liefde maakt alles mogelijk. Zij is onbegrensd, zij houdt nooit op. Het is onmogelijk dat zij op een dag opgebruikt, uitgeput is. De liefde van God is een onuitputtelijke bron van een macht die wij ons niet voor kunnen stellen. Om de openbaring van de kinderen van God te zijn, moeten we deze onbegrensde liefde verwerven die niets in staat is te verminderen en die nooit ophoudt. Wij eigenen ons deze goddelijke machten toe door de barmhartigheid en de waarheid om onze hals te binden. Ze

moeten het wezen zelf van ons hart worden.

Op onze beurt, moeten we vol zijn van barmhartigheid, van deze liefde die sticht, die aan iedereen vergeeft, die nooit iets tegen wie dan ook in zijn hart bewaart. Als men beledigd wordt, vergeeft men, men vergeet en als ingewijde, betaalt men. Dan is het uitgewist, vergeten, men spreekt er niet meer over.

Wat nu vooral onontbeerlijk is om voorgoed de dag van God te verhaasten, is de kwestie van de eenheid van het volk van God werkelijk in al haar waarheid, haar helderheid en haar gestrengheid tegenover het oude karakter, voor ogen te hebben. Dat is geen kleine zaak, het is de definitieve verwerving van het goddelijke karakter in ons hart.

De volmaakte eenheid is het teken van de complete overwinning van het nieuwe scepel op het oude. Daarom kan de wereld dan geloven. Het is dus van een kapitaal belang. Alles is nu ondergeschikt aan de onkwetsbare eenheid. Als wij bressen rondom ons vaststellen, moeten we ze koste wat het kost met elkaar dicht maken, niets meer achteloos uitgesteld laten, alle kieren dicht maken met het cement van de vriendschap. Het is de verzaking aan zichzelf in al haar volheid en haar diepte. Niets ter wereld moet nog de macht hebben ons te scheiden. Als wij werkelijk de barmhartigheid en de waarheid naleven, kan dat niet missen."

Wij danken onze geliefde broeders en zusters die zich wel ingezet hebben om dat congres voor te bereiden en wij wensen iedereen de zegen over zijn inspanningen.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miquet, CH-1236 Cartigny Drukkerij: Impr. Château, Cartigny, Zwitserland